

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เยาวชน ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 อธิบายว่า หมายถึงบุคคลที่มีอายุเกิน 14 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ และไม่ใช่เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ ด้วยการสมรส ส่วนในความหมายสากลนั้น องค์การเงินทุนสหประชาชาติแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) ได้อธิบายว่าเยาวชนหมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 15 – 24 ปี (อ้างถึงในสำนักงานสถิติแห่งชาติ 2540 : 3) สำหรับการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้เยาวชน หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 14 – 18 ปี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยศึกษา ทั้งในระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา เยาวชนเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตทั้งทางด้านสมอง จิตใจ อารมณ์ และร่างกาย เป็นวัยสำคัญที่ต้องมีการพัฒนา เพื่อเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต และเนื่องจากเยาวชนเป็นกลุ่มคนที่มีการศึกษาในระดับที่สามารถอ่านออกเขียนได้เป็นอย่างดี และเป็นช่วงที่อยู่ในวัยที่มีความสนใจในเรื่องราวต่างๆ อย่างกว้างขวาง เนื่องจากเป็นช่วงวัยของการเปลี่ยนแปลง เพื่อการก้าวไปสู่วัยผู้ใหญ่ ดังนั้น การอ่านหนังสือที่ตรงกับความสนใจ จึงให้โอกาสแก่เยาวชนที่จะได้รับประโยชน์ ความเพลิดเพลิน และสนองความอยากรู้อยากเห็น (นิศา ชูโตและคณะ 2528 : 1-2)

การอ่านหนังสือเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อชีวิต ช่วยตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ และยังมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านการศึกษา อาชีพ และคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ นอกจากนี้การอ่านหนังสือยังมีความจำเป็นต่อการศึกษเล่าเรียนของเยาวชน ทั้งในและนอกโรงเรียน ช่วยในการศึกษาค้นคว้า ทำรายงาน ทำการบ้าน และให้ความรู้ ประสบการณ์และความเพลิดเพลิน (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ 2542 : 56) สภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยเฉพาะในปัจจุบันเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร ทำให้มีความเปลี่ยนแปลงเร็วขึ้น การอ่านหนังสือและการรับรู้ข่าวสารต่างๆ จึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะความรู้ที่ได้จากการอ่าน จะเป็นแนวทางในการปรับตัว และแสวงหาความก้าวหน้าในชีวิต หนังสือต่างๆ โดยเฉพาะหนังสือที่จัดทำขึ้นสำหรับเยาวชนจึงมีประโยชน์ และมีความสำคัญต่อเยาวชนมาช้านาน ดังที่ พระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร ได้ทรงกล่าวถึงความสำคัญของหนังสือต่อเด็กและเยาวชนไว้ว่า “หนังสือเป็นอุปกรณ์ที่มีคุณค่าแก่มนุษย์เป็นอันมาก การเสริมสร้างให้เด็กรักการอ่าน และรักคุณค่าของหนังสือนั้น เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ควรกระทำ

ด้วยเป็นเสมือนการแผ้วทางชีวิตของเขา ให้เดินไปสู่อนาคตอันแจ่มใส...เป็นวิชาการพัฒนาคนที่แนบเนียนและงดงาม..." (กรมวิชาการ 2519 : 11) การอ่านหนังสือของเยาวชนนั้น ไม่ได้หมายถึงเฉพาะการอ่านแบบเรียนเท่านั้น เยาวชนยังต้องการรู้เรื่องต่างๆ ที่อยู่รอบตัวอีกมากมายที่นอกเหนือจากการเรียน (เปลื้อง ณ นคร 2510 : 51) ดังนั้นหนังสืออ่านสำหรับเยาวชน จึงควรเป็นหนังสือที่มีลักษณะชวนอ่าน เป็นหนังสือที่เน้นการส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดความรู้ ความคิด ทักษะ คุณธรรม และมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้น อาจจะเป็นหนังสือสารคดี นวนิยาย หรือนิทาน เป็นต้น ทั้งนี้ต้องเป็นหนังสือที่ไม่ขัดกับวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม ให้ความรู้ มีคติสอนใจ และให้ประโยชน์แก่ผู้อ่าน หนังสือสำหรับเยาวชนที่ดีจะให้ความรู้ในเรื่องต่างๆ เพื่อป้องกันไม่ให้เยาวชนถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ถูกต้อง โดยรู้เท่าไม่ถึงการ เช่นหนังสือประเภทนวนิยาย จะทำให้เยาวชนผู้อ่านได้เรียนรู้ชีวิตในแง่มุมต่างๆ จากตัวละคร (กรมวิชาการ 2519 : 46)

ประเทศไทยได้มีการติดต่อสัมพันธ์กับต่างประเทศมากมาย นอกจากความสัมพันธ์ทางด้านการเมืองแล้ว ยังมีความสัมพันธ์ด้านอื่น ๆ อีก เช่น ด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม โดยที่ประเทศต่างๆ ส่วนมีภาษาที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความจำเป็นในการที่ต้องมีการถ่ายทอดเนื้อความจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง เพื่อให้ประชาชนในประเทศที่ใช้ภาษาต่างกัน สามารถเข้าใจกันได้ (กรมวิชาการ 2540 : 62) การแปลจึงนับได้ว่ามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ ทั้งการพัฒนากำลังคน การพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาวิชาการ และการพัฒนากิจการระหว่างประเทศ (ลิตธา พินิจภูวดล 2529 : 3) การแปลวรรณกรรมต่างชาติมาเป็นภาษาไทย เริ่มมาตั้งแต่ปลายกรุงสุโขทัย โดยเป็นการแปลวรรณกรรมทางศาสนา แต่ไม่มีหลักฐานหลงเหลืออยู่ สำหรับวรรณกรรมที่ปรากฏหลักฐานเป็นเล่มแรก คือ หนังสือมหาชาติคำหลวง ซึ่งแปลจากภาษาบาลี (เชวง จิตรเขตต์ 2528 : 7) ในตำนานหนังสือมหาชาติ ของกรมศิลปากร กล่าวว่า " มีจดหมายเหตุปรากฏว่าสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ มีรับสั่งให้ประชุมนักปราชญ์บัณฑิตในกรุงศรีอยุธยาแปล แต่งเมื่อปีชวด จุลศักราช 844 พ.ศ. 2025 " (หอมหวน ชื่นจิตร 2527 : 11) การแปลวรรณกรรมภาษาตะวันตกมาเป็นภาษาไทย เริ่มมีมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ โดยผู้แปลในสมัยแรก เป็นผู้ที่พระมหากษัตริย์โปรดเกล้าให้แปล การแปลนวนิยายเริ่มต้นตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้แปลเป็นจำนวนมากเป็นข้าราชการและอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา โดยแปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ (วรรณี ต้องเคียน 2515 : 186)

ในด้านวรรณกรรมสำหรับเยาวชนเริ่มมีการแปลเป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2455 คือ เรื่อง นายแฉะผู้ขายยักษ์ เรื่องเด็กที่เมืองจีน เรื่องแอฟริกาภาคใต้ เป็นต้น หลังจากนั้นมีการแปลวรรณกรรมเยาวชนอีกหลายเรื่อง โดยส่วนใหญ่เป็นนวนิยาย เช่นเรื่อง ดวงใจ แปลจาก Heart โดย ชิม วีระไวทยะ และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2493 เป็นต้นมา ได้มีการนำวรรณกรรมเยาวชนมาแปลอย่างต่อเนื่อง เช่นเรื่อง สี่ดรุณี จาก Little Women และสี่ดรุณ จาก Little Men ของ Louisa May Alcott แปลโดย อ.สนิทวงศ์ เมื่อ พ.ศ. 2493 และพ.ศ. 2494 ตามลำดับ (กล่อมจิตต์ พลายเวช 2526 : 21)

ตั้งแต่ปีเด็กสากล พ.ศ. 2522 เป็นต้นมา นวนิยายแปลในประเทศไทย เริ่มมีความแพร่หลายและได้รับความนิยมจากผู้อ่านมากขึ้น ดังปรากฏจากผลการวิจัยของนิศา ชูโตและคณะ (นิศา ชูโตและคณะ 2528 : 121) พบว่าในปี พ.ศ. 2524-2526 มีการผลิตหนังสือออกจำหน่ายในท้องตลาด 904 เรื่อง เป็นหนังสือที่แปลจากภาษาต่างประเทศ 333 เรื่อง ในจำนวนนี้เป็นหนังสือแปลประเภทนวนิยายถึง 291 เรื่อง นวนิยายแปลสำหรับเยาวชน มีมากกว่าหนังสือแปลประเภทอื่น ต่อมาในปี พ.ศ. 2534 การศึกษาวิจัยของ วไลพร เจนสาริกรณ์ (2534) เกี่ยวกับหนังสือนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นอายุ 13 - 18 ปี ในช่วง พ.ศ. 2526 - 2531 พบว่า มีการจัดพิมพ์หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนเพิ่มขึ้นเกือบทุกปี ดังนี้ พ.ศ. 2527 จำนวน 12 ชื่อเรื่อง / พ.ศ. 2528 จำนวน 13 ชื่อเรื่อง / พ.ศ. 2529 จำนวน 16 ชื่อเรื่อง / พ.ศ. 2530 จำนวน 28 ชื่อเรื่อง / พ.ศ. 2531 จำนวน 52 ชื่อเรื่อง ยกเว้น ปี พ.ศ. 2526 มีจำนวน 25 ชื่อเรื่อง และโดยส่วนใหญ่แปลมาจากภาษาอังกฤษ

วรรณกรรมเยาวชน เริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญในวงการหนังสือ โดยในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2544 ยอดขายหนังสือวรรณกรรมเยาวชนเพิ่มสูงขึ้น จนอาจกล่าวได้ว่า เป็นปีทองของวรรณกรรมเยาวชน วรรณกรรมเยาวชนที่เข้ามาสร้างกระแสคือ เรื่องแฮรี่ พอตเตอร์ กับเรื่องห้าสหายผจญภัย ซึ่งมียอดจำหน่ายสูงมาก กลายเป็นหนังสือติดอันดับขายดี ดังปรากฏว่าหนังสือเรื่องแฮรี่ พอตเตอร์ ตอนที่ 1 แฮรี่ พอตเตอร์ กับศิลาอาถรรพ์ ได้รับการพิมพ์ซ้ำ 18 ครั้งภายในปี 2543 - ธันวาคม 2544 ตอนที่ 2 แฮรี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ พิมพ์ซ้ำ 10 ครั้ง ในปี 2543 - ธันวาคม 2544 ตอนที่ 3 แฮรี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอัชคาบัน พิมพ์ซ้ำ 10 ครั้ง ในปลายปี 2543 - ธันวาคม 2544 ตอนที่ 4 แฮรี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี พิมพ์ซ้ำ 7 ครั้ง ในเดือนมิถุนายน 2544 - สิงหาคม 2545 นอกจากนั้น ยังมีการแปล และจัดพิมพ์แฮรี่ พอตเตอร์ ตอนต่อๆ ไป ออกมาอย่างต่อเนื่อง กระแสของวรรณกรรมเยาวชน สร้างความตื่นตัวให้

กับสำนักพิมพ์ต่าง ๆ เช่น สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช สำนักพิมพ์นานมี สำนักพิมพ์ผีเสื้อ สำนักพิมพ์ชมรมเด็ก และสำนักพิมพ์แพรวเยาวชน เป็นต้นทั้งนี้เพราะผู้อ่านวรรณกรรมเยาวชนนั้น ไม่ได้มีเฉพาะเยาวชนเท่านั้น ยังขยายวงกว้างออกไปถึงกลุ่มผู้ใหญ่อีกด้วย สำนักพิมพ์จึงพยายาม ค้นหาต้นฉบับดี ๆ เพื่อขอลิขสิทธิ์ ซึ่งในบางครั้งเมื่อสนใจเรื่องตรงกัน ก็อาจต้องมีการประมูล แข่งขันกัน (จุดประกายวรรณกรรม 2544 : 1-4)

ด้วยความสำคัญและความแพร่หลายของหนังสือแปล ในส่วนของภาครัฐ กระทรวง ศึกษานิเทศการ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษาของชาติในระดับต่าง ๆ ได้มอบหมายให้ กรมวิชาการ เป็นผู้รับผิดชอบจัดพิมพ์หนังสือแปล เพื่อสนองความจำเป็นด้านการแปลให้บรรลุ เป้าหมายคือ มีหนังสือแปลที่จำเป็นต้องมีครบทุกวิชา และส่งเสริมการใช้หนังสือแปลให้กว้างขวาง เพื่อสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ กรมวิชาการจึงได้จัดตั้ง ฝ่ายพัฒนาการแปลขึ้นเมื่อ เดือนมกราคม พ.ศ. 2529 ซึ่งปัจจุบันได้ยกสถานะขึ้นเป็นสถาบันการแปลหนังสือ (กรมวิชาการ 2543 : 62) มีหน้าที่รับผิดชอบจัดทำหนังสือแปล และเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ หนังสือแปลในด้านต่าง ๆ ตลอดจนด้านลิขสิทธิ์

เนื่องด้วยหนังสือแปลมีความสำคัญ และได้รับความสนใจอย่างมากทั้งจากภาครัฐ และเอกชน ดังปรากฏจากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของผู้วิจัย (พ.ศ. 2544) พบว่าห้องสมุดต่าง ๆ มีนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนซึ่งพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 เป็นจำนวนมากพอสมควร เช่น หอสมุดแห่งชาติมี 155 ชื่อเรื่อง สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 122 ชื่อเรื่อง และสถาบันวิทยบริการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 65 ชื่อเรื่อง เป็นต้น นอกจากนี้จากการสำรวจ งานวิจัยในประเทศไทย ผู้วิจัยพบว่างานวิจัยเกี่ยวกับหนังสือแปล ที่ครอบคลุมหนังสือแปลจาก ภาษาตะวันตก มีผู้ศึกษาตั้งแต่ พ.ศ. 2515 – พ.ศ. 2531 จำนวน 6 เรื่อง งานวิจัยเหล่านี้เป็นการวิเคราะห์และประเมินเนื้อหา ของหนังสือแปลจำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือ สำหรับเด็กที่แปลเป็นภาษาไทย พ.ศ. 2520 – 2525 (จันทนี พานิชผล 2527) การประเมิน คุณค่าวรรณกรรมแปลสำหรับเด็กวัย 11 – 14 ปี (นัยนา บัวทอง 2528) การวิเคราะห์หนังสืออ่าน สำหรับเยาวชนที่พิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2524 – 2526 (นิศา ชูโตและคณะ 2528) และการวิเคราะห์ สังคหวัตถุ 4 ในวรรณกรรมไทย และวรรณกรรมแปลสำหรับเยาวชน (เปรมวดี สาริกะวณิช 2529)

งานวิจัยอีก 2 เรื่องเป็นการสำรวจสภาพของหนังสือแปล คือหนังสือแปลในประเทศไทย (วรรณคดี 2515) และหนังสือนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่น ที่พิมพ์ในประเทศไทย พ.ศ. 2526 – 2531 (วไลพร เจนสาริภรณ์ 2534)

นับตั้งแต่ พ.ศ. 2534 เป็นต้นมา ไม่ปรากฏว่ามีการวิจัยเกี่ยวกับหนังสือแปลสำหรับเยาวชนในประเทศไทยเลย ในขณะที่นวนิยายแปลสำหรับเยาวชน กำลังได้รับความสนใจอย่างมาก จึงควรมีการวิจัย เพื่อทราบลักษณะของนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนในประเทศไทย โดยเฉพาะนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งกำลังได้รับความนิยมอย่างสูง ในขณะนี้ ผู้วิจัยจึงศึกษานวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากต้นฉบับภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ในประเทศไทย ในช่วงเวลาต่อจากที่ได้มีผู้วิจัยไว้แล้ว คือระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 ในด้านผู้จัดทำ ภาษาต้นฉบับ ประเภท แนวคิด รูปแบบการนำเสนอ ลักษณะเด่นของหนังสือ และองค์ประกอบของหนังสือ ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางสำหรับบรรณารักษ์ และผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับเยาวชน ในการจัดหา ให้บริการหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก เป็นประโยชน์แก่ครู อาจารย์ และบุคคลทั่วไปในการคัดเลือก และส่งเสริมการอ่านสำหรับเยาวชน และสำหรับผู้แปล และสำนักพิมพ์ ในการจัดทำหนังสือแปลสำหรับเยาวชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษานวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 ในด้านผู้จัดทำ ภาษาต้นฉบับ ประเภท แนวคิด รูปแบบการนำเสนอ ลักษณะเด่นของหนังสือ และองค์ประกอบของหนังสือ

สมมุติฐานการวิจัย

1. นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ส่วนใหญ่แปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ เป็นประเภทสมจริง มีแนวคิดเกี่ยวกับมิตรภาพ และเป็นหนังสือที่ได้รับรางวัล
2. นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ส่วนใหญ่ระบุข้อมูลผู้แต่งและผู้แปล

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 ทั้งหมดจำนวน 268 ชื่อเรื่อง ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ปีพิมพ์
2. ผู้จัดทำ
3. ภาษาต้นฉบับ
4. ประเภท
5. แนวคิด
6. รูปแบบการนำเสนอ
7. ลักษณะเด่นของหนังสือ
8. องค์ประกอบของหนังสือ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษานวนิยายแปล ที่จัดพิมพ์ขึ้นสำหรับกลุ่มผู้อ่านที่เป็นเยาวชน ซึ่งเป็นผู้ที่มีอายุ 14 - 18 ปี ขอบเขตความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน โดยศึกษานวนิยายแปล สำหรับเยาวชน จากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ครั้งแรกในประเทศไทยระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 จำนวน 268 ชื่อเรื่อง

1. การสำรวจห้องสมุด

การสำรวจหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตกในห้องสมุดต่างๆ ดังนี้

1. หอสมุดแห่งชาติ
2. ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการสอนวิชาเกี่ยวกับวรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชน 2 แห่ง ได้แก่
 - 2.1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - 2.2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. ห้องสมุดโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ของโรงเรียนขนาดใหญ่ พิเศษ ที่ได้รับรางวัลห้องสมุดโรงเรียนดีเด่น ของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยระหว่าง ปี พ.ศ. 2542 – 2543 จำนวน 2 โรงเรียน

3.1 ห้องสมุดโรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม

3.2 ห้องสมุดโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี

2. การรวบรวมรายชื่อหนังสือ จากสิ่งพิมพ์

2.1 รายชื่อหนังสือของสำนักพิมพ์

สำนักพิมพ์ที่มีการจัดทำรายชื่อวรรณกรรมสำหรับเยาวชน จากภาษาตะวันตกเผยแพร่ 2 แห่ง ได้แก่

2.1.1 สำนักพิมพ์อมรินทร์ บุ๊ค

2.1.2 สำนักพิมพ์ผีเสื้อ

2.2 บรรณนิทัศน์

2.2.1 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ บรรณนิทัศน์หนังสือแปล พ.ศ. 2540

2.2.2 สมาพันธ์องค์กรเพื่อพัฒนาหนังสือและการอ่าน รายชื่อและบรรณนิทัศน์ 500 หนังสือดีสำหรับเด็กและเยาวชน 2542

การรวบรวมรายชื่อ นวนิยายแปลสำหรับเยาวชน เพื่อพิจารณาเป็นประชากร เริ่มต้นจากการพิจารณารายชื่อ หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน ที่มีอยู่ในหอสมุดแห่งชาติ จำนวน 155 ชื่อเรื่องเป็นรายชื่อ พื้นฐาน เพื่อทำการสำรวจตัวเลขจริงใช้เป็นประชากรแล้วนำรายชื่อหนังสือที่รวบรวมได้จากแหล่งอื่นๆ มาเปรียบเทียบ และเพิ่มรายชื่อหนังสือที่ไม่ซ้ำกับรายชื่อหนังสือพื้นฐาน เข้าเป็นรายชื่อหนังสือ ที่จะสำรวจเพื่อใช้เป็นประชากร ซึ่งปรากฏว่าได้รายชื่อหนังสือเพิ่มขึ้น 113 ชื่อเรื่อง จึงมีรายชื่อหนังสือที่จะสำรวจตัวเลข เพื่อใช้เป็นประชากร 268 ชื่อเรื่อง

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. รวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ทฤษฎี เกณฑ์ วิธีการวิเคราะห์ตัวแปร ในเรื่องที่จะศึกษาจาก หนังสือ บทความ วารสาร เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดประเด็น ศึกษา และวิเคราะห์นวนิยายแปลสำหรับเยาวชน

2. รวบรวมรายชื่อ และสำรวจหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 ที่จะเป็นประชากร จากแหล่งข้อมูลตามที่ระบุไว้ในขอบเขตของการวิจัย
3. สร้างเครื่องมือวิเคราะห์ หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก
4. นำแบบวิเคราะห์ที่จัดทำขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณา เพื่อทำการแก้ไข และปรับปรุงให้สมบูรณ์
5. ทดสอบเครื่องมือวิเคราะห์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ในประเทศไทยก่อนปี พ.ศ. 2532 จำนวน 15 ชื่อเรื่อง
6. ปรับปรุงเครื่องมือและนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
7. บันทึกข้อมูลหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน ที่เป็นประชากร ดังนี้
 - 7.1 อ่านหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนที่เป็นประชากร โดยใช้แบบวิเคราะห์ข้อมูล 1 ชุด ต่อหนังสือ 1 ชื่อเรื่อง
 - 7.2 อ่านหนังสือที่เป็นประชากรซ้ำ วิเคราะห์และบันทึกข้อมูลตามประเด็นที่กำหนดในแบบวิเคราะห์ โดยใช้แบบวิเคราะห์ 1 ชุด ต่อหนังสือ 1 ชื่อเรื่อง
8. วิเคราะห์ข้อมูลโดย แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
9. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นแนวทางสำหรับ

1. บรรณารักษ์และผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับเยาวชนในการจัดหา บริการหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านให้กับเยาวชน
2. ครูอาจารย์ ผู้ปกครอง และบุคคลทั่วไปในการคัดเลือก และส่งเสริมการอ่านสำหรับเยาวชน
3. ผู้แปล และสำนักพิมพ์ ในการจัดทำหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ตัวละครเอก หมายถึง บุคคลที่ผู้แต่งกำหนด หรือสมมติขึ้นให้มีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง ซึ่งหนังสือ 1 ชื่อเรื่องจะมีตัวละครเอก 1 ตัวละครเท่านั้น

นวนิยายแปลสำหรับเยาวชน หมายถึง นวนิยายที่แปลมาจากนวนิยายเยาวชนภาษาตะวันตก ที่มีเนื้อหา ภาษา เหมาะสำหรับเยาวชน เป็นเรื่องที่สำนักพิมพ์ส่วนใหญ่ระบุว่าเป็นวรรณกรรมเยาวชน หรือวรรณกรรมวัยรุ่นหรือหนังสือที่มีตัวละครมักจะเป็นเยาวชน

แนวคิด หมายถึง แนวคิดหลัก หรือสารสำคัญที่ผู้แต่งมุ่งสื่อให้ผู้อ่านทราบ ต้องมีความชัดเจน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้พิจารณาเฉพาะแนวคิดหลัก เพียงแนวคิดเดียว

ภาษา หมายถึง ภาษาที่เป็นต้นฉบับของนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน จากภาษาตะวันตก

รูปแบบการนำเสนอ หรือลีลาการเขียน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้คำว่า รูปแบบการนำเสนอ หมายถึง รูปแบบ หรือวิธีการที่ผู้แต่งใช้เสนอเนื้อเรื่องไปยังผู้อ่าน ซึ่งอาจจะเป็นในรูปแบบของจดหมาย บันทึก หรือการบรรยาย เป็นต้น

ลักษณะเด่นของหนังสือ หมายถึง คุณลักษณะของหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน ที่แสดงความพิเศษโดดเด่นกว่าเรื่องอื่นๆ จนเป็นที่รู้จัก และยอมรับในระดับชาติ และนานาชาติ ซึ่งได้แก่ การได้รับรางวัล หรือได้รับการยกย่องว่าเป็นหนังสือที่ดี เหมาะสำหรับผู้อ่านที่เป็นเยาวชน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ เป็นหนังสือที่ได้รับรางวัล เป็นหนังสือที่ได้รับการยกย่อง และเป็นหนังสือขายดี (ต้นฉบับ) ซึ่งรายละเอียดของลักษณะเด่นมีระบุไว้ในตัวเล่มอย่างชัดเจน